

תת"ע 6414/06/16 - מדינת ישראל, באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה נגד אנדריי שוורץ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6414-06-16 מדינת ישראל נ' שוורץ
תיק חיצוני:
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה
מאשימה
נגד
אנדריי שוורץ באמצעות ב"כ עו"ד פנחס זלוטוב
נאשם

החלטה בטענת התיישנות

טענות הצדדים

1. לפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום מחמת התיישנות. לטענת הנאשם לא נמסרה לו הזמנה לדיון או הודעה על ביצוע עבירה, בתוך 4 חודשים ממועד ביצועה, כקבוע בסעיף 225 א(א1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב 1982 (להלן: "**החוק**"). בהקשר זה הפנה לאישור המסירה וטען כי שם וחתימת הדוור אינם ברורים, האישור אינו כולל פרטים מהותיים כגון, תאריך ושעת הגעת הדוור, הפעולות שבוצעו הדוור לצורך ביצוע המסירה והסימונים הנדרשים בו חסרים. בנסיבות אלו, טען כי לא חלה "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44 א) לתקנות סדר הדין הפלילי - התשל"ד 1974 (להלן: "**התקנות**") ועומדת לו טענת ההתיישנות. הפנה לפסיקה רלוונטית.
2. לטענת המאשימה קיים אישור מסירה מתאריך 24.5.16 בו מפורטים שם הדוור, מועד המסירה והעובדה שדבר הדואר "לא נדרש" ודי בכך כדי להוות מסירה כדין.

דין והכרעה

3. בהתאם לסעיף 225 א(א1) לחוק: "**היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן: (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2) - ההדגשות שלי ג.ק.**"

4. בהתאם לתקנה 44א לתקנות: "**בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת**

קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן" - ההדגשות שלי ג.ק.

5. מן המקובץ עולה כי על המאשימה לשלוח לנאשם בדואר רשום, הזמנה לדין בתוך ארבעה חודשים מיום ביצוע העבירה. חזקת מסירה זו ניתנת לסתירה, ככל שהנאשם יוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו.

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי באישור המסירה אני סבור כי לא קמה לנאשם טענת התיישנות.

7. עיון באישור המסירה מלמד כי הוא כולל :

- מספר דבר הדואר הרשום RA 4H016490911
- פרטי הנמען (הנאשם): שוורץ אנדריי ורדיה 43/22 חיפה 3465742.
- מספר הדו"ח, תאריך המשפט, תאריך ביצוע העבירה, מס' הרכב ודבר קיומה של תמונה ומספר העבירה.
- "פרטי המסירה" - סומן "לא נדרש".
- בתחתית אישור המסירה מופיע שם המוסר: "בת שבע" והיא אף חתמה על אישור המסירה ובצד חתימתה הוסיפה את התאריך 24.5.16.
- על גבי אישור המסירה אף מופיעה חותמת הדואר עם התאריך 24.5.16 והשעה 09:04.
- בחלק העליון של אישור המסירה משמאל לפרטי הנמען מופיע המס' 395 ומתחתיו המספר 14.4 בכתב יד.

הצהרת הדוור בעניין פרטי הביקור במענו של הנאשם, ריקה ואין סימון בריבוע המיועד לכך.

8. יש באישור המסירה הכולל את הפרטים הנ"ל כדי להוות "מסירה כדין" גם בהיעדר הסימון ב"ריבוע" בדבר פרטי הביקור.

ראה בהקשר זה רע"פ 2340/15 - יניב דב חיים קליין נ' מדינת ישראל, שם נאמר בין היתר: "לא מצאתי פגם בקביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, לפיה המבקש לא עמד בנטל לסתור את "חזקת המסירה".... בית המשפט המחוזי שב ובחן את אישור המסירה שהוצג בפניו, לאור התנאים המופיעים בתקנה הנ"ל, וקבע לגביו את הדברים הבאים: "עיון באישור המסירה העלה כי הדו"ח נשלח על פי פרטיו של המערער ולכתובת המגורים הרשומה שלו. עוד עלה כי מספר הדו"ח נרשם בצידם של פרטים אלה וכן קובעים בו המועד בו נמסרה הודעה ראשונה על דבר קיומו של הדו"ח (12.6.2013) וכן המועד שבו הוחזר הדו"ח לידי משטרת ישראל (30.6) ובצידו חתימה, תוך ציון כי 'לא נדרש'" (בפיסקה

7 לפסק דינו). בנסיבות אלה, סבורני, כי בית המשפט המחוזי הנכבד צדק משקבע כי המבקש לא הרים את הנטל לסתור את "חזקת המסירה" (ההדגשות שלי ג.ק.).

יצוין כי אישור המסירה בעניינו של הנאשם שבפניי, מפורט יותר וכולל גם את שמו של הדוור.

9. בנסיבות אלו, אני קובע כי מדובר במסירה כדין.

10. מעבר לנדרש, נותרו בעיני עמומים דברי ב"כ הנאשם בעניין נסיבות קבלת דבר הדואר לידי: **"הוא קיבל אותה 4.5 חודשים וגם במקרה קיבל את ההודעה הזו. העבירה אירעה ביום 1.4.16 והוא קיבל אותה ביום 14.8.16...הוא הצליח להוציא את זה מהדואר אחרי שהפנו אותו"** (עמ' 1 ש' 10, 11 ו-16 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

מי הפנה את הנאשם, מתי הפנו אותו ובאילו נסיבות? כל זאת הנאשם לא פירט. בהיעדר פירוט נוסף מצד הנאשם, יש בעובדה שסר לסניף הדואר, כדי לחזק את העובדה שידע על קיומו של דבר הדואר בעקבות אותו אישור מסירה.

11. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי ההזמנה לדין והודעה בדבר ביצוע העבירה, נשלחו לנאשם בדואר רשום ונמסרו בכתובתו בתוך תקופת ההתיישנות. מנגד, הנאשם לא הראה כי לא קיבל את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בו.

12. בהתאם, אני דוחה את טענת הנאשם להתיישנות העבירה.

13. במועד הדיון הנאשם ישיב לאשמה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.